

богата, макаръ и да е грозна“. И този мъжъ не може да направи жена си щастлива, защото всѣко учение, което взема, а не дава, не може да направи хората щастливи. Въ основата на християнското учение е самопожертвуването. Има два вида жертви; или самъ ще се пожертвувашъ, или ще те пожертвуватъ. Напр., на Георгьовъ-денъ защо колятъ агнета? Турятъ имъ вѣнецъ, осветяватъ ги и послѣ ги колятъ. Защо даватъ тази жертва? За ядене. Има духове въ свѣта, които и на васъ единъ денъ ще ви турятъ вѣнецъ, ще ви поставятъ на жертвеника, ще ви заколятъ — ще умрете. Ще кажатъ: „Еди-кой си умрѣлъ“; но азъ казвамъ! той не е умрѣлъ, живъ е. И вие ще бъдете единъ денъ на трапезата на смъртъта, и тамъ ще ви изядатъ. Ще кажатъ: „Колко е хубаво, добрѣ угоено, това тѣло, ами мускулитѣ, сърцето, дробоветѣ му, охъ!“ Хората умиратъ, защото има месоядство. Господъ учи хората да не ядатъ месо. Когато прѣстанатъ да ядатъ месо, нѣма да има смъртъ на свѣта. Месото на грѣшнитѣ е много крѣхко; така е и съ всички долнокачествени дрехи; дреха, която е направена отъ хубави нишки, е здрава, не се съдира. Месото на праведнитѣ е здраво, жилаво, и затова не го ядатъ; за праведнитѣ нѣма смъртъ.

Това Божествено учение ще създаде у насъ здрави мисли, здравъ умъ, здраво сърце. Всѣки, който се опита да погълне и унищожи една добра мисль, едно Божествено желание, той самъ ще се унищожи. Такъвъ човѣкъ ще дойде въ положението на крокодилъ, който поглъща малкитѣ жабчета. Въ р. Нилъ има малки жабчета, които кроко-